

מסורת הש"ס

(א) ג'י הרא"ש צנא מיינע
דראב מר"נ, (ב) [לעיל ט.
(ג) [לקמן סד:], (ד) [לעיל ט.
[לקמן עא. סוטה כ:],
(ו) [לקמן כב. מא: סו. עא.],
האי ישינא איצט דלמרי
זינו מלשון רש"י אכל הוא
ששטט מנוקם תהלתמו וכו'
בגמרא ישינא, רש"י, (ח) [פ'
מאורע ס' פטן], (ט) [דף יב.],

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה חוששת וכו'
טהרות דמוסתה ואילך:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אלמא ב' אפי' אי וסתות דרבנן וכו'. עי' נגיל ט ע"א מד"ה הא וכו' דהוינן כן מוסיף דרבנן וכו' והיינו ללשנא בתרא דהא קצר וסתות דרבנן ואפי"ה ס"ל דמנאחא טמאה חוששת לטמאה ואפי"ה מה הקסו דלמא ללשנא קמא סתם כ"ל דהי וסתות דרבנן לא מנמאנין למפרע לחזו לטמאה ובהא מצינו הגך ב' לישני וכו' דאפי' למירוסא דליגיני צאח וסתות: אמרין ס' מקולקלות לנתיני:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] תוס' ד"ה ורז נמנן בר
 נמנן וכו' ונפקר יס כבור. נ"ב
 ע"י מעדני י"ט בפ"ק ס"י א'
 נדמה' וקו"ל הלכתא וכו':
[ב] ד"ה ב"ש אומרים נריסה
 וכו' נהג' נדיקה בכל שמשים
 אצל לפי רשבי"ם כ"ל':
[ג] בא"ד נהג' אצל נביה
 קיימא וכו' כ"ל':

מוסף רש"י

[illegible]

תום' הרא"ש

חוששת לוסתה ורוחשת
להייתא: "אצ"ק יקדיל" כר'
רוסאס דכל אהא שיש לה
וסת דרש שעתה ארז מסקינ'
למילי דלשאל בשעת וסתה
למילי להו. ונודי ליש' לעדינ'
ששתה מקולקלת למינה
והייתא הכא: **מלכא** וסתות
דרבנן. ור' דמי' להרבה אר'
לעיל דוסתות דאורייתא לא
דריב' דהכא משמיה דרב'
קאמרו אליבא דרב' מטיק'
בסמך שתי לשונות: **ורב'**
בחזן רב יצחק אמר כוסות
קפוסתיה ר' קפולני. כותיה
קיי' דהוא בתרא והלכתא
כרב' באיורי' כדאיתא
במדרות פיש כבור

כלל היד פרק שני נדה

רבינו נפג. הלכך ספק וספק הוא דדלמא מעיקרא לאו נפל הוא: וודאי גריהו. הלכך ודאי וודאי הוא: וספוס דאורייתא או דרבנן. הא דקיימא לן דצעי צדיקה בשעת וסתא דאורייתא היא דאס לא צדיקה טמאה ואפילו צדיקה אחר זמן ומאסתא טהורה דאורח צומנו

זבא ודס חואי ונפל לקרקע או דרבנן
 הוא לאזכרוה ואס לא דקדק טהורה:
 ונלכסוף **ראש**. דבדקיה ראשונה
 שדקדק עזמה לאחר זמן ומנלמה
 טמאה: **חושש** ו**חושש** ו**חושש**
 לראייתה. אס זמן וסמה קודם מעת
 לעת של ראייתה מטמאין טהורה
 דוסה וזלין דלמא בזמנו זא ואס
 מעת לעת של ראייתה קודם וסמה
 דללא שהמה משעת וסמה עד ראייתה
 מעת לעת אזלין בתר ראייה וטמאה
 ממעת לעת. וקס"ד דה"ה נמי אס דקדק
 ומנלמה טהורה דחושש וסמה והא
 דנקט רחמה מוס דצעי למימר
 וחושש לראייתה: **טמאה** דראשונה.
 דבין דבדקיה ראשונה מנלמה טמאה
 אס דקדק נמי בשעת וסמה הוה
 משכחא: **ד"ע**. אפי' רב מודה דוסמות
 דלראייתה והא דקאמר דבמנלמה
 טהורה טהורה כשדקדק בשיעור וסמ
 של וסמה דודאי אי הוה דס הוה משכחא
 ושמואל סבר אפי' הכי טמאה דלורה
 בזמנו זא הואיל ולא דקדק בשעת וסמ.
 ממש: וכן **נלכסוף דקדק עזמה** כו'.
 הא דקאמר לעיל וסמות דלראייתה
 וטמאה אפילו לרב בשלא דקדק עזמה
 בשיעור וסמ ואח"כ דקדק ומנלמה
 טהורה טמאה וזליכא דלמרי דמר
 אמר דחא ומר אמר דחא ולא פליגי:
טמאה נדה. אס הגיע וסמה ולא דקדק.
 קסבר וסמות דלראייתה: **סדק**. לאחר
 וסמה מנלמה טמאה טמאה משעת
 וסמה טהורה טהורה: **אף** אן נמי
 פנינא. דלרבי מאיר וסמות דלראייתה:

במחממה. מחממת פחד ליסטיין ובולשת:
הרואה דס מחממת מכה. שיש לה
במעיה: **אפי' כבוד ימי נדסה.** כלומר
צינונים שהיא למודה לראות דהיינו שעת
עונתה או שעת וסתה: **עבודה.**
דלתליין במכה שבאומה מקום: **אס יש**
לה וסת חושש וסופה. כלומר כשאין
לה וסת קבוע מורידה לך שאף על פי
שעברה עונתה תולה במכה אבל אס יש
לה וסת קבוע ורואתה ציוס וסתה אפי'
מחממת מכה חיישיין שמא טיפת נדה
מעורבת בו: **מקומו טמא.** וכל דס
הבא דרך שס ואפילו אינו דס נדה הוי
אב הטומאה לטמא אדם טומאת ערב
ואס נגעה בטהרות טמאים. וקאמר ליה
רבי כו' ונהקל על דבריו בא אומר
יש לה וסת כלומר אס אתה חיימת
לטמאה מפני וסתה חוששת לוסתה
כלומר יש לך לטמאה טומאת שבעה
והואיל ואינך חושש לך שיהי אתה אומר טהורה משום נדה שוב
אינך לה טומאה: **ביתני' שני עינים.** חדשים על כל תשמיש אחד
לפניו ואחד לאחוריו ולמחר תעיין בהם: **או שמש לאור הנה.**
ותבדוק לאחר תשמיש עד שקנהה בו: **דיה צנני עינים כל הנילה.**
אחד לפני תשמיש ראשון ואחד לאחר תשמיש אחרון. ואע"ג דמשמש
ולא ידעה אי חואי ביני וביני בין צניט שמאי בין צניט הלל לא
איכפת לו דלא הוצרכו לצדוק אלף לומר טהרות:

גמ'

תשמיש בודקות מיהו הא "ל בודקות בתשמיש אחר שציליה שניה ושות
בשחר כהשיא עומדת א"כ אינה בודקת סמוך לתשמיש לידע אם בועל בנד
שניה היה לו לומר צביאה אחרונה כיון דלצ"ה אינה בודקת עד לאחר תש
היה לו לצ"ש נמי למינקט נימוק כיון דקאי על דם שברחם ולא על

יחזישות לראייתך. פס
דוסא דאשה ש
מודה דמטמא למפרע ועוד
למניינה: **אלמא** וסתות

זכר אם נקבה קתני
לידע אם נפל הפילה
נפל הפילה לידע אם
אימא כיון דחולדה
זי גרוהו⁶ בעו מיניה
ייתא או דרבנן אמר
משמיה דרב אשה
זת וסתה ולא בדסה

ת לוֹסְתָה וְחוֹשֶׁשֶׁת
וְתוֹת דְּאוֹרֵיִתָּא אִיכָא
דְּרִיתָתָהּ הָא לֹא רִיתָתָהּ
ת דְּרִבְנָן אִיתְּמַר אִשֶּׁה
עֵת וְסִתָּה וְלֹא בְּדִקְהָ
בְּדִקְהָ וּמִצָּתָא טַמְאָה
וְשִׁמְוָאֵל אָמַר אֶפִּילוּ
טַמְאָה מִפְּנֵי^א שְׂאוֹרָה
תוֹת קְמִיפְלָגִי דְּמ"ס
אָמַר ר' זִירָא דְּב"ע
בְּדִקְהָ עֲצֻמָּה כְּשִׁיעוֹר
מָמָה כְּשִׁיעוֹר וְסִתָּה ר' נ
וְפִיפְלָגִי קְמִיפְלָגִי דְּמ"ס
כֵּר וְסִתוֹת דְּרִבְנָן אָמַר
עֶזְרָא אָמַר טַמְאָה נָדָה
עָק וְהִנֵּי תִנְיָא כִּי הִנֵּי
אָמַר טַמְאָה נָדָה
י אָף אֲנִי נִמְי תִּנְיָא
הִיתָה בְּמַחְבָּא וְהִנֵּי
ה טְהוּרָה^ב שְׁחֻרְרָה
מָא דְּאִיכָא חֻרְרָה הָא
מָא וְסִתוֹת דְּאוֹרֵיִתָּא
נִמְי פְּלִיגִי דְּתִנְיָא
כָּה אֶפִּילוּ בְּתוֹךְ יְמֵי
ג"כ רַבִּי אָמַר אִם יֵשׁ
תָּה מֵאִי לֹא בָּהּ
תוֹת דְּאוֹרֵיִתָּא וְמַר
מַר רַבִּינָא לֹא דְּב"ע
בְּמִקּוּר מִקּוּמוֹ טַמְאָה
שָׁה טְהוּרָה וְדָם טַמְאָה
י לִיָּה רַבִּי אִי חִיִּישֵׁת
וְיֹאֵל לֹא חִיִּישֵׁת לוֹסֶת
: מִתְּנִי^ג בֵּית שְׁמַאי
יָם עַל כָּל תְּשֻׁמִּישׁ
אֹרֶה הֵנָּה בֵּית הַלֵּל
עֲדִים כָּל הַלֵּילָה:
גמ'

גמ'

לְאַחַר תִּשְׁמִיעַ וּמִנִּיעַ עַד הַ
לִפְנֵי תִשְׁמִיעַ רִאשׁוֹן וְאַחַד לֵאמֹר
לֹא בָעוּ חֲדָשִׁים אֲלֵא כְּנוֹסִים
וְעוֹד קִשָּׁה מֵהַ שְׂפִירָה לְבִי' הַ
מִזְרָחִי לְדוֹק בְּכָל תִּשְׁמִיעַ לְעֵינֵי
אֲמֹר דְּאִין כְּנוֹעוֹת עַד שְׂבוֹרָה
בְּזוֹדְקוֹת זֶה לִפְנֵי תִשְׁמִיעַ
לִפְנֵי תִשְׁמִיעַ אַחֵר מִשְׁמַע דְּ

פז.

עין משפט
נר מצוה

ג ד א ב מיי פ"ג מהל' משכנ ומושב ה' ה' ופ"ח מהל' אסורי ביאה ה' ג ועי' כז"מ וטו"ש י"ד ס' קט"ז סעיף ט'
ג ה ז ט ט"ז סעיף ח:
ג ד אסורי ביאה ה' א סג' לאין קול טו"ש י"ד ס' קפ' סעיף ו וסעיף ה:
ג ה מ מ"ש ס' ה' י' ופ"ג מהלכות משכנ ומושב ה' הלכה ט'
ג ד א מיי פ"ד מהלכות אסורי ביאה ה' א סג' טו"ש י"ד ס' קפ' סעיף ו כהנ"ה:

תום' הרא"ש (המשך)

[illegible]

לקמן בירוש תיחזק דם טמא
דאזי חזק מוקד ואז
לדמותו לטומאת אית
התרים דמאז חזק
לשם סמיני דתע הדאזי
נאמא אע"ז הדאזש דמוק
סודרו: ז' אומרים
צריכה בני צדיים. פי שניהם
אחז תמישי אחר לו
לאחר כל כותה דמנא
לעל דרך בנות ישראל
דלמי שני צדיים ופגילי
ביש וכן בחגי שני צדיים
שם סביר חזק לעיני חזק
בכל תמישי ותמישי
וב' סביר ידקו חזק בכל
תמישי ותמישי ואז חזק
לדאזתו דע חזק חזק
דעזי דלמי תמישי אל
באזי חזק ורבי שמעון
פי לביה אחר לפני תמישי
דאזת לפני תמישי
אחזוק וקדש חזק פי היא
דאזת נמה כפמיני תמישי
לכליל אלא בקומה
בשחרית תבדוק נאמן בדיקה
אחז תמישי אל
דאזת חמות תמישי וליכא
לאקשוי רבינו
שמעון: לביש (דך) אחר
דך צנוותה להצריך
דריש כח כל פנע דאז חזק
ביש דאי משפשת לאור
הזר אינה צריכה דע
חזק:

(א) [בג' ז"ל רש"י]

והחוששת לראייתה. פרש"י לענין מעט לעת חשיג דק"ל כרצי דוסא דלשה שיש לה וסא דיה עשהה שלא בשעת וסא מודה דמטמא תפסרה ועוד ו"ל דהכא מיירי לענין שמהא מקולקלת למניינה: **אלמא** וסתות דאורייתא. השתא סבר הא דנקט ראתה לאשמועינן דחוששת לראייתה ולא חשבינן לה כאליו ודאי ראתה מומן הוסא וה"ה דכי לא ראתה חוששת ואם תאמר היאך רוצה להוכיח דוסמות דאורייתא והלא אפי' אי וסמות דרבנן כיון דראתה עכשיו טמאה גם מומן הוסא מספק ו"ל הני מילי לטוהרות אכל מקולקלת למניינה לא הוה: **אלמא** וסתות דרבנן, ואם דלעיל (דף טו.) אמר רב הונא לא

ת לוֹסְתָהּ וְחוֹשֶׁשֶׁת
וְיָדוֹת דְּאוֹרֵיֶיךָ אֵיכָא
וְרִאֲתָהּ הָא לֹא רִאֲתָהּ
בְּרַבְנָן אֵיתִמֵּר אִשָּׁה
שָׁעָתָה וְסִתָּהּ וְלֹא בִדְקָה
בְּבִדְקָה וּמִצָּאתָ טֻמְאָה
וְשִׁמּוּאֵל אָמַר אֲפִילוּ
טֻמְאָה מִפְּנֵי^א שְׂאוֹרָה
תֹּת קְמִיפְלָגִי דְּמִ"ס
אָמַר ר' זִירָא דְּב"ע
בְּבִדְקָה עֲצֻמָּה כְּשִׁיעוּר
טֻמְאָה כְּשִׁיעוּר וְסֵת ר"ג
וּפְיִיהוּ קְמִיפְלָגִי דְּמִ"ס
כִּבְר וְסִתוֹת דְּרַבְנָן אָמַר
עֲזוּר אֹמֵר טֻמְאָה גִּדָּה
קֹק וְהִנֵּי תִגְאִי כִי הִנֵּי
אֹמֵר טֻמְאָה גִּדָּה
י אֶף אֲנִי גַּם תִּגְאִי
הִיטָהּ בְּמַחְבֵּא וְהִגִּיעַ
הָ טְהוּרָה^ב שְׁחִרְדָּה
מֵא דְּאֵיכָא חֲרָדָה הָא

מא וסתות דאורייתא
נמי פליגי דתניא
בה אפילו בתוך ימי
ג' רבי אומר אם יש
תה מאי לאו בהא
תות דאורייתא ומר
מר רבינא לא דב"ע
במקור מקומו טמא
שה טהורה ודם טמא
ליה רבי אי חיישת
ואי לא חיישת לוסת
מתני' בית שמאי
ים על כל תשמיש
לאור הנר בית הלל
עדים כל הלילה:
גמ'

ללאחר תשמיש ומזנוגת עד הבקר ובה"א דיה צב" עדים כל הלילה אחד תשמיש אחרון* וקשה דלפני תשמיש

יורה דמשמע או תשמיש לאחר הגד אם רוצה להקל בזה ואפילו תשמיש לאחר הגד צריכה לז"ש בדקיה כדן תשמיש אחר פירוש הגד פירוש הגד הי"א שיהיה לאחר הגד הי"א שבודקת מיד מתמחה אם היה סד טיפת חרדל הריהו רואה אפי' עד גין. ויוריעי ר"י קיימא שפיר דאם שבע הגד גלגל לעולם קיימא דאם שצחק הפה דלשנא צחוק הפה היה משמע גין

שה מה יודעת מתי שימש באחרונה שבדוק אחריו ואם הייתה בזדקת
למנוחא בזעלה ו' ועוד קשה דקאמר ז"ש שמה מחפנה שכבת וזע צ"ה
שם אחריו ועוד דכ"ה נקט גימור וז"ש נקט לישנא אחרניא שמה מחפנה
דס שעל העד דהא בית הלל לא מלכרי צדיקה אחר תשמיש ראשון
ועוד